

“OP MIJN STERFBED”

Ik wil nog één berg beklimmen, in een poging de
ziel terug te roepen die ik verloor.
Ik wil de hemel aanraken, het fijne lichte blauw
voelen.
Maar ik kan geen van alle, daarom verlaat ik deze
wereld.

Ik wil nog één keer de oceaan zien, om de wijde te
overzien van de tranen van een half leven.
Ieder die van mij gehoord heeft
Zou niet verbaasd moeten zijn over mijn vertrek.
En nog minder moet je zuchten of rouwen.
Ik voelde me prima toen ik kwam, en prima toen ik
ging.

— Xu Lizhi, 30 September 2014

Xu Lizhi (1990-2014)

Xu Lizhi zag (net als vele andere gedocumenteerde gevallen) geen andere uitweg uit het arbeidersbestaan dan de zelfmoord. Mogen arbeiders in China en wereldwijd in zijn gedichten hun eigen verborgen gevoelens en verlangens herkennen en verwoorden.

Laten we woorden van verontwaardiging smeden tot wapens in de zelfstandige arbeidersstrijd!

Negen gedichten van een Foxconn arbeider: Xu Lizhi (1990-2014)

Xu Lizhi's hartverscheurende gedichten geven inzicht in de omstandigheden waarin Chinese binnenlandse arbeidsmigranten werken en 'leven'. Xu Lizhi maakt duidelijk hoe moeilijk het is om onder de loden last van de ontmenselijkingen door loonarbeid gevoelens tot uiting te brengen van wanhoop en verlangen, van verontwaardiging en opstandigheid.

“IK VAL IN SLAAP, GEWOON RECHTOP STAAND”

Het papier voor mijn ogen vervaagt tot geel.
Met een kroontjespen krabbel ik het in
ongelijkmatig zwart
Vol met woorden van het werk.
Werkplaats, lopende band, machine, arbeidskaart,
overwerk, loon ...
Ze hebben me getraind tot volgzzaamheid.
Weet niet hoe te schreeuwen of te rebelleren,
Hoe te klagen of te lekken,
Alleen hoe zwijgend uitputting te ondergaan.
Toen ik voor het eerst hier binnen kwam,
Verlangde ik alleen naar die grijze loonstrook op de
tiende van elke maand
Om me wat verlate opluchting te verschaffen.
Daarvoor moest ik over mijn grenzen gaan, mijn
woorden vergeten.
Geen enkel werk weigeren, geen ziekteverlof
nemen, geen verlof wegens familieomstandigheden,
Niet te laat komen, niet te vroeg weg gaan.
Aan de lopende band stond ik stokstijf met
vliedende handen.
Hoeveel dagen, hoeveel nachten
Maakte ik – op die manier – terwijl ik rechtop
staand in slaap viel?

— 20 augustus 2011

“DE LAATSTE BEGRAAFPLAATS”

Zelfs de machine dut in.
In verzegelde werkplaatsen ligt ziek ijzer,
Lonen verstopt achter het gordijn,
Als de liefde die jonge arbeiders begraven in de
grond van hun hart.
Zonder tijd zich te uiten, verkrumelt de emotie tot
stof.
Hun magen gesmeed van ijzer,
Vol dik zuur, zwavel en nitraat.
De industrie vangt hun tranen op, nog voor ze
kunnen vallen.
De tijd verstrikt, hun hoofden gevangen in de mist.
Productieopbrengst verkort hun leven, pijn draait
dag en nacht overwerk.
In hun jonge leven ligt voortdurend de duizeligheid
van de oude dag op de loer.
Het krankzinnige werkritme doet hun huid
schilferen
Tijdens het etsen met zuren op een laag
aluminiumlegering.
Terwijl sommigen nog volharden, worden anderen
ziek.
Ik knikkebol tussen hen en bewaak
De laatste begraafplaats van onze jeugd.

— 21 december 2011

“CONFLICT”

Ze zeggen allemaal
Dat ik een kind van weinig woorden ben.
Ik ontken dat niet.
Maar weet je,
Of ik spreek of niet,
Evengoed ben ik met deze maatschappij in
Conflict.

— 7 juni 2013

“EEN SOORT VOORSPELLING”

De dorpsoudsten zeggen
Dat ik lijk op mijn grootvader in zijn jonge jaren.
Ik herkende het niet,
Maar door telkens weer naar hen te luisteren,
Ben ik overtuigd.

Mijn opa en ik hebben dezelfde
Gezichtsuitdrukkingen,
Temperamenten, liefhebberijen.
Bijna alsof we uit dezelfde moeder zijn geboren.
Ze noemde hem “bamboestengel”
En mij “kleeerhanger”.
Hij slikte vaak zijn gevoelens weg.
Ik ben vaak overgedienstig.
Hij hield van raadsels oplossen.
Ik heb vaak voorgevoel.
In de herfst van 1943, vielen de Japanse duivels
binnen
En verbrandden mijn opa levend
Op zijn 23ste.
Dit jaar word ik 23.

— 18 juni 2013

“GEHUURDE KAMER”

Een ruimte van tien vierkante meter,
Benauwd, vochtig, het hele jaar geen zon.
Hier eet, slaap, schijt en denk ik,
Hoest ik, krijg koppijn, wordt oud, ziek, en ga maar
niet dood.
Onder het suffe gele licht staar ik weer voor me uit,
grinnikend als een idioot.
Ik drentel heen en weer, zachtjes zingend, lezend,
gedichten schrijvend.
Ieder keer als ik het raam open of de hor met
muggengaas
Ben ik net een dode
Die langzaam het deksel van zijn kist opent

— 2 december 2013

“IK SLIKTE EEN MAAN VAN IJZER”

Ik slikte een maan van ijzer .
Ze gaan ermee om alsof het niets is.
Ik slikte dit industrieel rioolslib, deze
werkloosheidsformulieren.
Jongeren vastgeketend aan machines sterven voor
hun tijd.
Ik slikte de stennismakerij en de ontberingen.
Ik slikte voetgangersbruggen, leven overdekt met
roest.
Ik krijg niks meer door mijn keel.

Alles wat ik geslikt heb, golft nu uit mijn keel
En klodert over het land van mijn voorouders
In een ontrendend gedicht.

— 19 december 2013

“EEN SCHROEF VIEL OP DE GROND”

Een schroef viel op de grond
In deze duistere nacht van overwerk.
De schroef stortte zich naar beneden,
met een nauwelijks hoorbaar scherp hoog geluid.
Het zal niemands aandacht trekken.
Net als laatst,
In een nacht als deze
Toen iemand zich naar beneden stortte.

— 9 januari 2014

“MIJN LEVENSREIS IS VERRE VAN COMPLEET”

Dit is iets wat niemand verwachtte.
Mijn levensreis
Is verre van voorbij
Maar nu staat ze halverwege stil.
Niet dat dergelijke problemen
Eerder niet bestonden,
Maar ze kwamen niet
Zo plotseling,
Niet zo hevig.
Herhaalde strijd,
Maar alles tevergeefs.
Ik wil meer dan wie dan ook overeind komen,
Maar mijn benen werken niet mee,
Mijn maag werkt niet mee,
En alle botten in mijn lijf weigeren.
Ik kan alleen plat liggen
In deze duisternis, en keer op keer
Een stil noodsignaal geven,
Om keer op keer slechts
De echo van wanhoop te horen.

— 13 juli 2014

Prijs 1 Euro, opbrengst voor de straatverkoper

ARBEIDERSSTEMMEN

Verzameling van de beste actuele bijdragen tot de zelfstandige arbeidersstrijd, gevonden op internet.

- Voor een menselijke wereld, zonder oorlog, zonder terreur, zonder kapitaal, zonder staat.
- De arbeiders hebben geen vaderland.
- Alle macht aan de arbeidersraden.

Zie voor meer op Internet arbeidersstemmen.wordpress.com :

- ✓ De wereldwijde oorlog - een belangrijke bijdrage door Paul Mattick jr*)
- ✓ China: "You can't petition the Lord with prayer"
- ✓ Welke solidariteit met de arbeidersstrijd in China?
- ✓ Proletarisch internationalisme tegen verwarring over vluchtelingen en gesol met migranten - deel 1, 2 en 3
- ✓ Kamerdebat over affaire Teeven: Nederland narcostaat
- ✓ Vrijdag 13 november, 2015: IS-aanslagen Parijs
- ✓ AIR FRANCE - pamflet van het interberoepscomité van Paris-Oost
- ✓ Wat de arbeidersklasse is en wat ze kan zijn